

מעשה המשפט

Perashat Vaetjanán 5782

Marcos y Lety Amiga

Velas: 7:48 pm
Fin Shabat 1: 8:41 pm - R"Y: 9:15 pm
Fin Shabat 2: 8:51 pm - R"Y: 9:19 pm

Maasé Bet Din

Rab Moshe Moussan
חבר בה"ד אמת ומשפט

Maasé Sheaya

Leyes sobre un Shomer Jinam

La llanta perdida

Caso: Sumi le dijo a David, "me cuidas como Shomer Jinam (sin recibir pago por cuidar) este anillo de bronce por favor", David aceptó y lo cuidó como si fuera un anillo de bronce. Un día, David estuvo muy atareado y descuidó el anillo, después de eso ya no lo encontró. Sumi exige que David le pague el anillo, pero el problema realmente empezó cuando Sumi reclamó que el anillo no era de bronce como le había dicho, sino que realmente era de oro, y trajo pruebas para eso, por lo que exige que David le pague el valor de un anillo de oro. Por otro lado, David acepta como máximo pagar un anillo de bronce que es lo que él recibió a cuidar.

Marcos tiene un hobby por los paseos en bicicleta, le encanta salir de paseo con sus amigos a lugares desérticos, lejos de la ciudad, en los cuales pasan horas conociendo los magníficos paisajes que hay ahí.

Pregunta: ¿Tendrá David que pagar el anillo por haberlo descuidado?, si es que tiene que pagar, ¿cuánto paga, el valor de un anillo de bronce o de oro? ¿acaso le creemos a Sumi de que el anillo era de oro?

Cierto día Marcos y sus amigos, terminaron de trabajar temprano por Rosh Jodesh y salieron de paseo al Midbar Yehuda, cerca de Yam Hamelaj, un lugar precioso para conocer.

Respuesta: Las leyes de un Shomer Jinam son varias y están compuestas de varios detalles, expondremos algunas de ellas para analizar nuestro caso.

Después de un largo paseo durante horas, doblaron las bicicletas, las subieron al auto, y salieron en dirección a sus casas.

1. Un Shomer está obligado a pagar únicamente si hizo Peshiá (negligencia) al cuidar el objeto, descuidarlo es considerado Peshiá (ש"י"ע רצ"א א').

En la carretera Marcos alcanzó a ver que en dirección contraria pasó el auto de su hermano, y pensó que seguramente van a pasear un rato a Yam Hamelaj. Marcos intentó llamar varias veces a su hermano para saludarlo, pero él no contestó la llamada, "seguramente mi hermano apagó su celular ya que va manejando", se dijo a sí mismo, así que decidió no molestarlo más.

2. Al momento que un Shomer va a pagar por Peshiá, está exento de jurar, a menos que haya mucha demanda en el mercado en objetos como el que estaba cuidando, que en dicha situación sospechamos que el Shomer tiene el objeto en su posesión y tendrá que jurar que no lo tiene para exentarse de pagar (ש"י"ע רצ"א א').

Cuando llegaron a casa, Marcos bajó su bicicleta del auto, y se percató que una de las llantas de su bicicleta no estaba en el auto, seguramente se le olvidó subirla al auto después de doblar la bicicleta, Marcos agradeció a Hashem que Bh están sanos y únicamente fue una pérdida monetaria.

3. En caso de que se robaron el objeto que estaba en posesión del Shomer o se le perdió al Shomer el objeto mientras lo cuidaba, está exento de pagar mientras jure que le robaron o se le perdió el objeto, de no ser así tendrá que pagar (ש"י"ע רצ"א א').

Después de varias horas, el hermano de Marcos se reporto "me di cuenta que me llamaste varias veces, mi celular estaba en silencio y no vi la llamada", Marcos aprovechó y le contó lo sucedido, su hermano se emocionó al escuchar esto y le preguntó ¿acaso tu llanta tiene tales características?, Marcos asintió, y preguntó ¿cómo sabes? ¿la viste?, su hermano respondió, "no me lo vas a creer, paramos a descansar un rato cerca de Midbar Yehuda y de pronto veo una llanta de bicicleta, no sé porqué, pero decidí llevármela y la subí a mi auto".

3. Si el dueño del objeto reclama al momento del pago, que el objeto que dio a guardar vale más de lo que el Shomer declaró que el objeto valía, el Shomer jura que no valía más de lo que él declaró y está exento de pagar lo que el dueño reclama (ש"י"ע רצ"א א').

4. Si el dueño le dijo al Shomer cuidame este anillo de bronce y al momento del pago el dueño reclama que el anillo realmente era de oro y trajo pruebas válidas sobre eso, aun así, el Shomer está obligado a pagar únicamente un anillo de bronce, sin embargo, en caso de que el Shomer dañó el anillo, tendrá que pagar el valor real del anillo, que es de oro (ש"י"ע רצ"א ד').

Halajá: Debido a que David es Shomer Jinam, tendrá que pagar el anillo por haberlo descuidado, ya que eso es considerado Peshiá, sin embargo, pagará únicamente el valor de un anillo de bronce.

Halajá Lemaasé

Pregunta: Este viernes (12/Ago/22) es Tú Beav, no se dice Tajanún, pero ¿Qué festejamos en Tú Beav?

para que los Yehudim no puedan subir al Bet Hamikdash. 3. Fue el día que todos los que fueron asesinados en la ciudad de Betar pudieron ser enterrados.

Respuesta: La Mishná en Taanit (פ"ד מ"ח) menciona, "No hubo días tan buenos para Israel como Yom Hakipurim y Tú Beav.

Por lo tanto, él Shulján Aruj (או"ח קל"א ו') menciona que se acostumbró a no decir Tajanún en ese día.

La Guemará (תעני ל: - ב"ב קכא:) explica varios motivos por los cuales Tú Beav es considerado un día alegre y especial para Am Israel, comparado a Yom Kipur.

Tambien a partir de este día varios Poskim opinan que ya se puede hacer juicios con el Goy, siendo que es día de alegría, corta el Mazal Rá del mes de Av (ע' כה"ח תקנ"א ס"ק ג').

1. El ultimo grupo de personas que estaba decretado a morir en el desierto por el pecado de los espías no murió. 2. En ese día quitaron a los policías que puso Yerobam en los caminos

Halajá: Tú Beav es un día de alegría y se acostumbro a no decir Tajanún.

Marcos estaba traumatado, su hermano no es de esos que recogen cualquier cosa, pero Min Hashamaim recogió su llanta, nunca pensó recuperar su llanta perdida a medio desierto, pero Hashem le mandó justo a su hermano para recuperarla.

בענין הלומד דקדוק

והצליח שם. והגרי"א בביאורו על משלי על פסוק כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא (ד, כב) כתב שכמו בקריאת שמע יש רמ"ה תיבות דוגמת רמ"ה אברים שבאדם, שכל תיבה רפואה לאבר אף שאינו יודע הכוונה, ע"ש. ורבינו יוסף חיים ז"ל בכן יהוידע שם, כתב, שזה מדה כנגד מידה, כי הקורא במהירות בלתי הרוחה בין תיבה לתיבה יהיה הבל פיו חם יותר כי ההבל יוצא מקרב האדם חם הרבה, ואם יקרא לאט לאט כדי לתת ריוח מוכרח שקורא בנחת שאז יצטנן ההבל בתוך פיו קצת ולכן מצננים לו גיהנם, ע"ש.

וזו לשון היעב"ץ בסידורו: דיבור הפה ומבטא השפה, צריך להיות שלם בחיתוך הלשון, כל מום לא יהיה בו, באות בניקוד בטעם, כהלכות לשון הקודש, בכל תנאים, העד בעם, ע"כ. וירושלמי שקלים (ט): ובעוד כמה מקומות) כתוב שמצוה דאורייתא ללמד את בניו לשון הקודש, ע"ש. וכבר הארכתי בזה בתשובה ואכמ"ל.

וכן כמה פוסקים הזהירו על חשיבות של לימוד חכמת הדקדוק, עיין בשו"ת הרמ"א (סימן ו), ובשו"ת חות יאיר (סימן קכד), ובשו"ת אפרקסתא דעניא חלק ב (אורח חיים סימן כג). ובפרט לשליח צבור שאסור לו לירד לתיבה אם אינו מדקדק בלשונו, וכמה גדולה ממשלה הזאת בקרב עמנו, ועיין בפרי מגדים (סימן קל"ב) ובפרי חדש (סימן קמב) בענין קריאת התורה. ואפילו כשלומד גמרא ופוסקים ידקדק באותיות כמו שכתבתי בלב צדיק שם.

וראו לסיים בדברי שו"ת רביד הזהב (סימן מד) שממתיק כל הכתוב פה, וכה כתב: עוד ראה זה מצאתי בהבונה כי יראו ויבושו המהגים והמצפצפים בדברי תורה, והבילים חכמת הדקדוק, באמרם כי הלימוד בו איבוד זמן, ודי לנו לכתוב ולקרוא על פי הבקיות, ולא מחכמה, וכל זה לכסות מערומיהם ממנו, אשר בחטאת יהודה נשתחבא מאתנו, ומלמדי תינוקות לא ידעוהו ולא יבינהו לתלמידיהם, ובכן יגדלו הנערים עד שיהיו מחכמי הדור הגדולים, אשר לא ידעו מה הוא, וכשאר יזדמן להם איזה דיוק בתורה, או בדברי חז"ל, יאמרו לאו דוקא, ולא קפיד קרא, או חכמים לא נזהרו בדבריהם, כי לא כן הדבר, וזהו שנאמר, אז ראה ויספרה, הכינה וגם חקרה, ויאמר לאדם כביכול במחבר ספר בטרם ישלחנו לעין הפרסום, יעבור עליו ויעיין ויבין ויהקור על חלקיו, לכל יהיה בו שום טעות קל באמרתיו, ע"ש.

הצעיר הכותב והחותם בברכת התורה דניאל טוויל מעלי הכהן ס"ט.

נראה מלשון מדרש שיר השירים פרק ב (ג) שנראה לי שהוא המקור לדברי ספר חסידים הללו, וז"ל שם: אמר רב אחא "עם הארץ" שקורא לאהבה איבה, כגון ואהבת ואויבת, אמר הקב"ה ודילוגו עלי אהבה וכו'. ע"ש. הרי עם הארץ דוקא. ושו"ר לרבי אליעזר פאפו ז"ל ביעלוזו חסידים על ספר חסידים שם, שכתב וז"ל: ומיהו ודאי שצריך שכל אשר בכוחו לעשות יעשה, שילך אצל חכם שילמדנו. ואם לא יכול להתלמד, שתקפה עליו משנתו ודעתו קצרה, או מי שאינו מוצא שילמדנו, או שאינו מכיר חסרונו, והוא התפלל או לומד בחיבה, אז יערב לה' כריח נוחח, עכ"ל.

ורבינו יהודה החסיד עצמו בספר חסידים סימן תשמ"ח, כתב: ויזהר אדם בבקשתו כיצד יתפלל שלא יכשל בתפילתו, ע"כ. ופירש מרן החיד"א ז"ל בברית עולם שם, וז"ל: הכוונה שלא ישל בלשון תפילתו, כמו שאמרו ז"ל (ירושלמי ביכורים פרק ב הלכה א), על חנה שאמרה וישב שם עד עולם ומום הכי היה שם ו' שנה, וכיוצא אדם שהיה אומר וחננו בינה והשכל בשין ימנית והיה קובר בניו, כמו שכתבו גורי האריז"ל, עכ"ל. וביעלוזו חסידים שם כתב וז"ל: ובמדרש ספרו באחד שהיה מהלך דרך ברגליו והוא עיף ויגע, ושאל ואמר מי יתן לי חמור ולא פירש לרכוב עליו, ועבר פרשי אחד שנחלה חמורו, והכריחו ליקח את החמור על כתפו. ובזוהר הקדוש (חלק ב דף קסט:) אמרו על בנו של רב ספרא, שהיה יניק וחכים וגילה רזי תורה, ובאותו פרק נאנח רשב"י בזוכרו שהוא ברך את רב ספרא שיהא לו בן רב בתורה, לא פירש שיהיו עיניו ראות, הנה כי כן יזהר האדם שיהא דעת שפתיו ברור מללו, עכ"ל. ועיין עוד בשו"ת תורה לשמה על זה. ופחד ירעוד כל עצמותיו בשומעו דברים הללו, והדברים עתיקים.

וחוץ מזה, הנה בשו"ת הרדב"ז (סימן שצ"ד) חולק בהדיא על מה שכתב בספר חסידים, ע"ש. ועיין למגן אברהם (סימן קכ"ח סקמ"ו) ושאר אחרונים שם. ועיין בתלמוד שלנו במגילה (כד:). ועיין בתיקונים (הקדמה ז:). ולשון הזוהר (חלק ב דף רא:)" צלותא דסלקא באוירא וכו' כי היא מלה כדקא יאות, הוא וכל אינון סרכין נשקין לההוא מלה וכו' ובשעתא דנשקי לההוא מלה פתחי ואמרי זכאין אתון ישראל ידיעתו לאעטרא למאריכון בעטרין קדישיןף זכאה איהו פומא דמלה דעטרא דא נפקא מיניה, ע"ש. ועיין עוד בחלק ג (קכ:).

ורבותינו ז"ל אמרו (ברכות טו:), כל הקורא קריאת שמע ומדקדק באותיותיה מצננים לו גיהנם, ועיין מ"ש על זה מרן הבית יוסף (אורח חיים סימן סב)

הנה, כבר הארכתי על זה בכתבים, ובעונותינו הרבים רוב הניכר של בני תורה שבזמנינו לא יודעים לדקדק בלשונם בתפילה ובלימוד התורה, מהפכים את העולמות, ואינם מבחינים שלשונם נובעת מאנשי רשע שחילפו לשוננו לשון הקודש לשפת עברית המודרני שרוב רובה מקורה בשפת גרמני וכיוצא בה. ומלאים ספרי רבותינו ז"ל מזה, וכמה סעיפים מפורשים יש בשלחן ערוך על דקדוק לשון בין בתפילה ובין בתלמוד תורה, ושאר ברכות, ומדלגים סעיפים הללו כאילו אין בהם חשיבות ועושים במה לעצמם בחומרות אשר לא כתובות כמו בענייני כשרות וכדומה אשר לא שערום אבותיהם, והכל מפני חוסר ידיעת בתורת משה, ושאין להם יד ושם בלימוד הלכה למעשה, ובכותבי שורות הללו לבי בוער בקרבי על ענין הזה ואין פוצה פה ומצפצף, ואמנם איני רוצה להאריך בזה כי ידעתי שלבי בל עמי בזה ואיני רוצה לדבר קטגוריה על ישראל, ולכן אביא לך דברי הפוסקים שדיבר בענין לימוד הדקדוק בכללו, ואם יש להאריך בלימוד עליו, וזו אחלי בעזר ה' צורי וגואלי:

הנה, כבר כתבתי בלב צדיק על אורח חיים חלק א על ענין הדקדוק הנכון בביטוי האותיות, ומשם בארה. והנה בספר חסידים (סימן ח"י), כתב וז"ל: אם יפלא בעיניך על אותן המגמגמים בלשון וקורין לחי"ת ה"א ולש"ן סמ"ך ולקו"ף טי"ת ולרי"ש דלי"ת, איך מתפללים או איך קוראים בתורה ואומרים דבר שבקדושה, כשמגיעים לנפשנו חתה לא נמצאו מחרפים ומגדפים, אל תתמה על החפץ, כי בוראינו אשר הוא בוחן לבות אינו שואל כי אם לב האדם (סנהדרין קו:). אשר יהיה תמים עמו, ואחרי שאינו יודע לדבר כענין, מעלה עליו כאילו אומר יפה. וכן אותם הקוראים פסוקי דזמרה בקול רם ונעים זמר, ואינם יודעים הפסוקים ואומרים בטעות, תפלתם וזמירתם מתקבלת כריח נוחח. וגם הקב"ה שמח עליו שמחה גדולה ואומר כמה הוא מזמר לפני דעתו, ועל זה נאמר (שיר השירים ב, ד) ודגלו עלי אהבה מעילתו עלי אהבה. במשפט לא ימעל פיו (משלי טז, י) מתרגמינן לא ידלג פימיה. מעשה בכהן אחד שהיה פורש כפיו ואומר ישמך, והיה שם חכם אחד והעבירו מלפני התיבה לפי שאינו יודע לחתוך האותיות אשר בברכת כהנים, והראוהו מן השמים לאותו חכם כי אם לא יחזרונו יענש בדבר, ע"כ.

ודבר פשוט אצלי, שרבינו החסיד דיבר על מי שאין לו חכם שילמדנו ואין בכחו לעשות, אבל מי שיכול ללמוד ואינו לומד ומתרשל מפני שמבזה חשיבות הדקדוק, ענוש יענש, ואכן ימצא מחרף ומגדף. וכן

DINE TORA

Comuníquese al cel.
(+52) 55 3214 4312

SERVICIOS

Contrato de renta, venta,
preventiva, inversión, sociedad,
testamentos, heter iska otros

ASESORÍA

Consultas telefónicas,
Citas, Preguntas

CONTÁCTANOS

Cel. (+52) 55 3214 4312
Email: Betdinemetumishpat@gmail.com
Dirección: Moliere 128, Polanco, CDMX